

NAŠ "GRİČ"

Interno glasilo Psihiatrične bolnišnice Idrija

SODELOVANJE ZDRAVSTVENE EKIBE PB IDRIJA V REŠEVALNI VAJI »POTRES IDRIJA 2011«

Avtorji: A. Ferfolja; J. Bašelj; I. P. Stepančič; J. Krašna

V soboto, 26. marca je v Idriji potekala reševalna vaja »Potres Idrija 2011« v kateri je poleg gasilcev, gorske reševalne službe, vodnikov reševalnih psov, rdečega križa, občinskega štaba civilne zaščite, policije, ekipe ZD Idrija, rudniških reševalcev, jamarjev, tabornikov, ekipe Doma upokojene iz Idrije, radioamaterjev in najmanj sto poškodovanih oseb -statistov, sodelovala tudi ekipa iz naše bolnišnice.

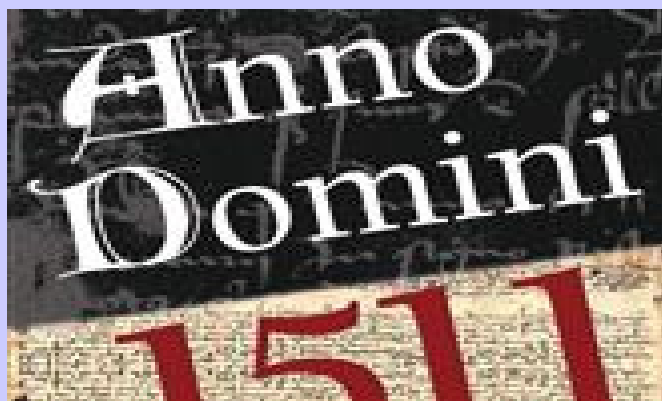
Člani ekipe iz PB Idrija so bili medicinske sestre in zdravstveni tehniki: Jerica Bašelj, Jaka Krašna, Blaž Tušar, Marta Hadžić, Drejč Zajc, Irena Podvršček Stepančič.

Vaja pripravljenosti in usposobljenosti enot za zaščito in reševanje je potekala v spomin na 500 letnico potresa na Slovenskem. Zasnovana je bila na domnevi, da so se ob potresu v mestnem jedru porušili deli stavb, da se je pri tem poškodovalo in bilo zasutih več ljudi ter, da so prekinjene vse sodobne komunikacijske zveze in električna oskrba. Potek reševanja sta si ogledala tudi obrabna ministrica in minister za okolje in prostor, številni prebivalci in naključni obiskovalci mesta. Kot so poročali mediji je ministrica Jelušičeva pohvalila profesionalnost, visoko stopnjo usposobljenosti, medsebojno povezanost in pripravljenost za pomoč ljudem. Poudarila je tudi pomen profesionalnosti prostovoljcev ob podpori poklicnih reševalcev.

Tisti, ki smo si vajo ogledali v živo, smo se lahko prepričali, da je bilo delo vseh vključenih dobro organizirano in odlično opravljeno. Odgovorno, profesionalno in požrtvovalno se je odrezala tudi naša ekipa, ki je bila, poleg drugih zdravstvenih ekip, zadolžena za nudenje nujne medicinske pomoči. Simulacija katastrofe je v situaciji zahtevala hitre odzive, dobro organizacijo.

Nekaj razmišljanj članov naše ekipe:

BREME

Z velikim bremenom do Tuša nas pot pelje...
Tam zvok sirene adrenalin požene...
Potres...panika...razpoke v
cesti...nemoč...kriki...

Krajša tišina, v notranjosti nemir...
V daljavi se sliši sirene gasilskih vozil...
Začelo se je...

Adrenalin, bolečina, strah...
Strah, da se prav odzovem...
Občutek odgovornosti...
Znam dovolj?...
Sem preučila vse situacije?
»Ahčan« sanjala sem te...
Strah, da je to lahko realnost...

Kraj dogodka, ki odraža žalost, bolečino,
trpljenje...
Kaos...
Panika v ljudeh, ki so ostali brez bližnjih...
Ljudje, ki ne vedo kje so njihovi najdražji...
Mati, katere hčerka je zasuta v Antonijevem
rovu...
Jok matere, ki je neutolažljiv...
Kaj naj ji rečem, da jo potolažim...
Poslušam jo, slišim bolečino, ki je brezmejna...
Majhen deček, ki ne ve kje je njegova mamica in
očka...
Mlada dekleta, ki so omamljena od dima...
Mladi fantje, ki so komaj prestopili prag mladosti v
življenje ne bodo več hodili...
Huda poškodba glave, ki zahteva nujni prevoz....
Hude poškodbe hrbtenice, zlomi, bolečina...
Reševalci, ki so bogovi modrosti...
Predanost za sočloveka, nesebičnost...
Gasilci, ki so spoštovanja vredni...so ljudje,
reševalci, tolažniki...

Narava ima svojo moč in energijo...
Človek ima znanje, da jo spoštuje...
Bodimo veseli, da se zjutraj v miru zbudimo.

J. Bašelj

POTRES...

...ura 12.00, močan potres je stresel Idrijo.

Sirene tulijo, dobava elektrike je prekinjena,
GSM signala ni, iz večjih koncev se slišijo
kriki...

Kot znalce prve pomoči so nas aktivirali ter
pripeljali na zbirno mesto reševalcev, gasilcev
ter drugih, ki so dolžni pomagati v nesrečah.
Napotili so nas v triažni šotor, kjer smo "padli"
v delo. Reševalci ZD Idrija so nam na hitro
razložili način dela, postopek triaže, ter nam
dali individualne zadolžitve. Takoj so že začeli
prihajati prvi ranjenci, zavladal je kaos, vpitje,
kriki ponesrečencev. Skušali smo upoštevati
navodila zdravnice, ter delovati po naših
humanih načelih. Bilo je naporno, dinamično
in vsi smo se trudili.

Osebnostno mislim, da je bila vaja zelo koristna,
saj sem v njej začutil čustva, stiske, strahove,
kakršne bi tudi v realni situaciji. Veliko vlogo
pri pristnosti vaje so odigrali občani, ki so igrali
ponesrečence, saj je zaradi njih naša
strokovnost, pomoč, prizadevnost, še toliko
hitenje prišla do izraza.

Upam, da se bo vajo ponovilo še kdaj, prej kot
v prihodnjih 500 letih.

J. Krašna

MOJ ZORNI KOT

Mesto, ki se spreminja v prah in ruševine, ogromen plaz zajezi reko, poplava, požari. Izginjajo ulice, ceste, hiše. Uničujoča sila narave z lahkoto briše naš trud in s seboj odnaša življenja. Ljudje v boju za obstanek, trpljenju, obupu, agoniji, stiski...

Toplota, ki ti objame srce, ko ledeni od groze in strahu - poseben občutek - ko ti, kadar si v stiski, priskočijo na pomoč ljudje pripravljeni pomagati sočloveku. Ne za denar, slavo ali kaj podobnega, ampak preprosto zato, ker ob tem sami občutijo zadovoljstvo.

Gasilci, reševalci vseh vrst hitijo na pomoč. Impresionirajo s svojim pogumom, znanjem, iznajdljivostjo. Ekipe zdravstvenih delavcev skrbi za ranjence s poškodbami medenice, hrbtenice, glave, zlomi vseh vrst, predtimi pljuči, krvavitvami, nezavestne, zastrupljene z dimom...

Resničnost? Vaja.

Občudujem Japonce, ki tako mirno in dostojanstveno prenašajo nesreče, ki so jih doletele.

Bi se obnašali podobno? Bi zavlada vsesplošna panika, bi gazili drug po drugem in reševali lastno kožo? Bi potem, ko bi poskrbeli zase in za svoje bližnje, pomagali drugim? Bi v trenutku, ko bi se zrušil naš materialni svet, med nami znova vzniknilo tovarštvo, ki so ga poznali knapi, zaživele vrednote, ki umirajo? Živimo v očem nevidnem svetu ruševin, potresov, viharjev, oblakov vseh vrst, toplih sončnih žarkov, osvežujočega vetra, očiščujočega dežja, mavrice...

I. Podvršček Stepančič

OB MEDNARODNEM DNEVU MEDICINSKIH SESTER – ALI KDO SMO MEDICINSKE SESTRE

Avtorica: Andreja Gruden, DMS

Dano nam je posebno mesto v službi za človeka. V žarišču našega dela je pacient. Medicinske sestre smo posebna skupina strokovnjakov, ki s svojim delom posegamo globoko v intimo vsakega človeka. Negujemo ga, hranimo ga, mu pomagamo ali namesto njega opravimo kup opravil, ki jih človek opravlja sam dokler je zdrav. Prizadevamo si za strokovno, kakovostno, učinkovito, celostno individualno obravnavo v zdravstveni negi in osebno varnost nam zaupanih pacientov. Imamo human poklic, kjer se moramo truditi po svojih močeh, znanju in volji. Lepa beseda nas nič ne stane.

Bolnišnično okolje smo ljudje, ki tu delamo in se trudimo – ali pa tudi ne? Gre za medčloveški odnos, ki izžareva toplino, iskrenost, preprostost in prijaznost. Tisoč stvari je mogoče narediti z žarom, s kančkom entuziazma in z veliko mero strokovnosti. In pacient nam mora zaupati. Medicinske sestre smo vedno bolj izpostavljene kritičnim pogledom pacientov, njihovih svojcev in celotne družbe.

Medicinske sestre smo strokovnjakinje za celostno obravnavo posameznikov in skupin s področja zdravstvene nege, avtonomne za izvajanje določenih nalog, kjer prevzemamo vso odgovornost. Medicinske sestre smo samostojne strokovnjakinje v negovalnem timu in članice zdravstvenega tima. Iskati moramo pot za spoštljive, strpne, razumevajoče in dobre odnose na delovnem mestu, ki so temelj kakovostnega, uspešnega in učinkovitega dela ter bistvenega pomena za zadovoljstvo posameznika, delovne skupine in institucije.

ČESTITKE OB MEDNARODNEM DNEVU MEDICINSKIH SESTER !

Vabljeni na ogled razstave
**ZGODOVINA ZDRAVSTVENE NEGE NA
SLOVENSKEM**

v Mestni muzej Idrija, muzej za Idrijsko in Cerkljansko v
Cerknem.

Otvoritev razstave bo
20.5.2011
ob 18.00 uri

